

امیر کاوه آهنین‌جان ـ بازیگر «هفت خان اسفندیار»:

هر شب

با «گستاسب» چالش دارم

امیر کاوه آهنین‌جان که در نمایش موزیکال «هفت خان اسفندیار» نقش گشتاسب پدر اسفندیار را بازی می‌کند، معتقد است بازیگری و آواز به شکل همزمان در تئاتر موزیکال کاری سخت است اما تلاش کرده از پس این چالش برآید. این بازیگر و صدایپیشه در گفتگویی با ایسنا همچنین می‌گوید که در اجرا تفاوت‌هایی به نقش می‌دهد تا دچار یکنواختی نشود.

«هفت خان اسفندیار» به کارگردانی حسین پارسایی، اقتباسی آزاد از داستان حکیم ابوالقاسم فردوسی است که حکایت سفر پرماجرایی اسفندیار رویین‌تن به قصد رهاندن خواهرانش هسای و به‌افرید از چنگ تورانیان را روایت می‌کند.

آهنین‌جان که بعد از دو نمایش «ولوبور تویست» و «پینوایان» با این نمایش سومین تجربه خود را در نمایش‌های موزیکال انجام می‌دهد، مهم‌ترین ویژگی ایسن نمایش را در

نقش گشتاسب دارای چالش هستم و با گذشت اجراهای متعدد هنوز چالشم با این نقش تمام نشده است، ادامه می‌دهد: هر شب همان استرس را دارم.

چون بعد از گذشت هر شب اجرا، اجرای آن شش‌با خودم به شب بعد می‌برم. برای همین تا این لحظه که با شما صحبت می‌کنم، نقش گشتاسب را مانند شش قبل‌اش بازی نکرده‌ام. خود نقش دائم دارد ورق می‌خورد و ویژگی‌های تازه‌ای به آن اضافه می‌شود. لذا این هم هستم که نباید از نقش جا بمانم. در شروع تمرین‌ها فکر می‌کردم مهم‌ترین چالش من با نقش، خوانش در شکل کلاسیک ایرانی باشد.

چون ما ابیاتی می‌خوانیم که کلمات آن‌ها

محاوره‌ای نیست.

در دو تئاتر قبلی، زبان ترجمه و آوازا محاوره روزمره بود و شاید خیلی راحت‌تر اجرا می‌شد. در نتیجه این نمایش تفاوت مهمی با متن‌های قبلی در بخش آواز دارد. در «هفت خان اسفندیار» خوانش متن و ملودی‌ها دشوار هستند.

او با ابراز خرسندی از اینکه بازخورد مثبتی از سوی تماشاگران دریافت کرده است، اضافه می‌کند: خدا را شکر واکنش‌ها مثبت بوده است و همین باعث رضایتمندی و انرژی مضاعف برآم شده. واقعیت این است که بازیگری در نمایش موزیکال کار سختی است چون شیوه اجرای آن مختصاتی دارد که مخاطب کار، من را به عنوان بازیگر – خواننده پسندیده است. بازیگری که قرار است بخواند باید طوری بازی کند که بازی را از دست ندهد و هم آوازش بی‌نقص باشد. این دو یک کار همزمان را باید به درستی رعایت کرد.

او یادآوری می‌کند: معمولاً بازیگرها در تئاترهای موزیکال یا خواننده‌هایی حرفه‌ای بودن با بازیگری که تلاش می‌کردن آواز را در حد کفایت انجام دهند و معمولاً هم موفق نمی‌شوند. خود من هم در تجربه سومم احساس می‌کنم به نقطه‌ای رسیده‌ایم که هر دو راحت هستم. یعنی دائم زنگ خطر من روشن است و اجازه نمی‌دهد یا آوازم را از دست بدهم یا بازیام را. این خط بازیکی است که بازیگر نمایش موزیکال باید مانند یک بدنباز حرفه‌ای بر روی آن در حرکت باشد.

آهنین‌جان در پاسخ به این پرسش که بازی در نمایش موزیکال چه تفاوت‌های دیگری در مقایسه با کارهای دیگر دارد، توضیح می‌دهد: خوبی‌بود برای آنکه شاهنامه را با دقت بیشتری مرور کنم و اطلاعات خوبی درباره شخصیت گشتاسب به دست آورم.

ضمن اینکه زمان کافی داشتم برای آنکه بتوانم اصل قصه هفت خان اسفندیار را از شاهنامه بخوانم. البته این داستان، قصه موزیکال نیز حضور داشته باشم که به نظرم تجربه بسیار خوبی بوده است. این بازیگر درباره تمرین و تحقیق خود برای ایفای نقش اسفندیار می‌گوید: تا حدودی پروسه رسیدن به این نقطه طولانی شد. چون قرار بود آبان ۱۴۰۱ اجرا برویم اما به افتخار باشد، آهنین‌جان با بیان اینکه هر شب با

نشان می‌دهد که این پیش‌بینی درست بوده و باوجود سختی‌هایی که کار موزیکال در مقایسه با دیگر کارهای صحنه دارد، امتحان خود را پس داده و نشان داده که می‌توان همچنان از این سبک و ظرفیت بالای آن بهره برد.

این بازیگر در پاسخ به پرسشی دیگر مبنی بر اینکه چقدر می‌توان به ادبیات کلاسیک فارسی ورود کرد و آثار می‌چمون «هفت خان اسفندیار» را به روی صحنه آورد، می‌گوید: وقتی شاهد چنین اثری با این پروداکشن هستی؛ نشان می‌دهد ما محتوای اصلی برای ساخت تئاترهای موزیکال را داریم. فقط مهم نحوه ارائه آن است. چون شکل ارائه است که می‌تواند مخاطب را جذب کند. این نتیجه‌ای است که حداقل برای من به دست آمده که

اگر در شکل ارائه مقداری ملاحظات را رعایت کنیم، مورد توجه قرار می‌گیرد. شاید بخش عمده‌ای از تماشاگران ما قبیل از دیدن این نمایش هیچ وقت شاهنامه را ورق نزنه باشند یا اگر زده باشند داستان هفت خان اسفندیار را نخوانده‌اند. اما بعد از دیدن نمایش اگر به شاهنامه مراجعه هم نکنند، نمایش بر آنان آنقدر تاثیر گذاشته که متوجه شده‌اند غنای ادبی ایران زمین تا چه میزان بالاست. همین قلقلکی که در درون‌شان رخ بدهد، کفایت خواهد کرد و نشان می‌دهد ما کارمان را درست انجام داده‌یم. او می‌افزاید: بنابراین بر این باورم ایسن گروه در شیوه ارائه، موفق عمل کرده چون می‌بینم جنس مخاطبان ما مخاطبان عام هستند که نه رشته‌شان ادبیات است و نه در زندگی شخصی‌شان شاهنامه‌خوانی وجود داشته، اما آمدند، وقت گذاشتند، هزینه کردند و نمایش را دیدند. در نتیجه این مسیر درستی است که اگر باقی سرمایه‌گذاران، نمایاننامه‌نویسان، بازیگران، کارگردان‌ها و… نیز مانند حسین پارسایی و تیمش به این عقیده برسند قطعاً آثار بهتری را نیز خواهیم ساخت.

امیر کاوه آهنین‌جان در پایان درباره احتمال حضور دوباره‌اش در نمایش‌های موزیکال می‌گوید: فکر می‌کنم از معدود بازیگر– خواننده‌هایی هستم که اگر کار موزیکال ساخته شود، با خیال راحت بتوانند نقش را به من بسپارند. شاید بازیگر –خواننده به اندازه انگشتان دست هم در بخش کلاسیک نداشته باشیم چون بیش از ۲۰ سال است که بر روی صحنه، موسیقی کار می‌کنم، نمایش موزیکال برآم آسان است.

با این وصف اگر کسانی باشند که بخواهند کار موزیکال کار کنند، من اول بازیگر هستم بعد خواننده. بنابراین اگر کاری پیشنهاد شود که به کیفیت کارهای قبلی باشد، حتماً می‌پذیریم.

نمایش موزیکال «هفت خان اسفندیار» به کارگردانی حسین پارسایی محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که ساعت ۱۸ هر روز به جز شنبه‌ها با همکاری بنیاد فرهنگی هنری رودکی در تالار وحدت روی صحنه می‌رود.

تخمین می‌زند و اظهار می‌کند: به این دلیل که این شیء از مکان دیگری وارد کشور شده و احتمال دارد ویروسی همراه داشته باشد، مدت زمانی را در محلی قرنطینه می‌شود و سپس به بخش اصلی موزه منتقل شد و کنار سایر اشیاء قرار می‌گیرد.

جبرئیل نوکنده – رییس کل موزه ملی ایران – نیز که این سنگ‌نگاره به کارشناسان استرداد داده شده، اصالت تاریخی دارن یا خیر مشترک ۵ شهر مختلف با بیان اینکه روشی که گذاشتن آثار استردادی، گفته است: شیء پس از قرنطینه در محلی نگهداری می‌شود. اما این سنگ‌نگاره ساسانی به موزه ملی ایران منتقل شده و پس از انجام قرنطینه طی مراسمی به نمایش عمومی درمی‌آید.

او زمان تقریبی قرنطینه را ۴۸ ساعت

غوغای پیشکسوتان در شب آخر جشنواره موسیقی نواحی در گلستان

دارد، با همراهی دو فرزند خود حمید سلیمانی (نوازنده دوتار و خواننده) و امیرمحمد سلیمانی (نوازنده دوتار) به اجرای قطعاتی پرداخت. در ابتدا قطعه «شاهختایی» توسط فرزندان این هنرمند همنواری و خوانندگی شد. تکنوازی و تک‌خوانی قطعه نسبتاً بلند «باش حسین یار» توسط استاد علیرضا سلیمانی از بخشهایی از آخرین اجرای جشنواره موسیقی نواحی به میزبانی استان گلستان بود که مورد استقبال و تشویق افراد حاضر در سالن مجموعه فرهنگی «آوانا» گنبد کاووس قرار گرفت. همنواری و همخوانی استاد و فرزندان در قطعه «نیمه کلام» حسن ختام اجراهای شب گذشته بود. **تشکر از حضور هنرمندان در این دوره از جشنواره** پس از پایان اجراهای شب گذشته، محمد رعیت (مدیر کل اداره فرهنگ و ارشاد استان گلستان) در سخنرانی کوتاه اظهار کرد: ۳ روز با شکوه با حضور هنرمندانی از ۸ استان کشور در این جشنواره رقم خورده و همین راستا از هنرمندان عزیز که با حضور خود در این جشنواره توانایی فرهنگ غنی ایرانی اسلامی عزیز در حوزه اقوام مختلف را در قالب

بازگشت نقش برجسته مرد ساسانی به ایران حدود هفت سال طول کشید

چرا مرد ساسانی دیر آمد؟

وجود چنین اثری در موزه بریتانیا مطلع بوده است. حتی پیگیری‌های بعدی بیانگر آن بود که مشخص شده این سنگ‌نگاره از مرزهای آبی جنوب کشور به امارات قاچاق شده است. هرچند طبق اظهارات مسؤولان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و گزارشی که گاردین منتشر کرد، تا کنون هیچ شخصی در ارتباط با این پرونده دستگیر نشده است. اکنون که این سنگ‌نگاره پس از هفت سال به ایران تحویل داده شده و پرسش‌های درباره چرایی تأخیر در استرداد آن مطرح شده است، محمدرضا زاهدی – رییس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی – می‌گوید که ارائه مدارک برای اثبات این‌که این نقش‌برجسته متعلق به ایران بوده و به شکل غیرقانونی از کشور خارج شده، دلیل تأخیر در بازگشت آن بوده است.

رییس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی همچنین با بیان این‌که در گذشته کستره فرهنگی ایران محدود به جغرافیای امروزند ایران و کشورهای عراق، سوریه، ترکیه، افغانستان و آسیای میانه را هم در برمی‌گرفته است، اظهار می‌کند: در محاکم بین‌المللی باید مدارکی مبنی بر وجود نمونه‌های مشابه در کشور ارائه می‌دادیم. این نقش‌برجسته از نظر فرم و شکل و تزئینات شبیه به آثار مربوط به نقش رستم و نقش رجب است که نمونه‌های مشابه جمع‌آوری شدند و به همراه قوانین و مقررات ایران که به عنوان مثال در آن حفاری اشیاء

نقش‌برجسته مرد ساسانی سال ۲۰۱۶ در بریتانیا توقیف و دولت ایران از وجود آن مطلع شد، اما بازگشت این شیء به ایران حدود هفت سال طول کشید. رئیس اداره اموال منقول فرهنگی و تاریخی ایران، دلایل این تأخیر طولانی را ضرورت ارائه مدارک محکمه‌پسند در اثبات مالکیت این سنگ‌نگاره اعلام کرد.

به گزارش ایسنا، فروردین سال ۱۴۰۲ روزنامه گاردین از وجود یک اثر قاچاق‌شده متعلق به ایران در موزه بریتانیا خبر داد. گزارش کرد که این نقش‌برجسته ساسانی به ارزش احتمالی ۳۰ میلیون پوند، توسط افسران نیروی موزیک بریتانیا در فرودگاه استانستد لندن به شکلی تصادفی کشف شده است. حدس آن‌ها این بود که محموله کشف‌شده قرار است در بازار سیاه بریتانیا فروخته شود. روزنامه گاردین همچنین نوشته بود که قرار است این سنگ‌نگاره پیش از بازگشت به خانه (ایران) در موزه بریتانیا به نمایش گذاشته شود. مسؤولان موزه بریتانیا هم اعلام کردند که از دولت ایران اجازه نمایش این گنجینه باستانی را به مدت سه ماه دریافت کرده‌اند.

افشاگری این روزنامه انگلیسی، هرچند پرسش‌های زیادی را درباره اصالت، مبدأ، چگونگی قاچاق و خروج آن از ایران به دنبال داشت، اما باعث شد وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی واکنش نشان دهد و در بیانیه‌ای تأیید کند که از سال ۲۰۱۶ از

سومین و آخرین شب میزبانی استان گلستان (منطقه یک) در شهر گنبدکاووس از جشنواره موسیقی نواحی ایران با حضور هنرمندانی از استان‌های گلستان، مازندران، البرز و خراسان شمالی سپری شد. به گزارش ایسنا به نقل از ستاد خبری شانزدهمین دوره جشنواره موسیقی نواحی ایران، شامگاه ۸ تیرماه ۱۴۰۲ در سومین و آخرین شب «تراه چینی ام»، «آواز کله کش بلند (مقام کوچ)، «تراه سر لار»، «تراه لاره»، «تراه شاه داماد» و «تراه جنا حنا» قطعاتی بودند که توسط نوازندگان این گروه نواخته شد و خواننده ایسن گروه نیز با همراهی نوازندگان آن‌ها را خوانندگی کرد. «تراه چَکه سیماع»

نگاره

گله می‌کردند چرا کتاب معرفی می‌کنی!

ابراهیم دمشناس می‌گوید: وضعیت مدرسه‌ها و کتابخانه‌های عمومی و خانواده‌ها به‌گونه‌ای است که چشم‌اندازی را پیش روی ما نمی‌گذارد که بخواهیم طرح و ایده و پیشنهادهای در زمینه کتاب‌خوانی بدهیم، مگر این‌که حرکت فردی‌ای صورت بگیرد. این نویسنده و معلم بازنشسته ادبیات فارسی در گفت‌وگو با ایسنا درباره مسئله کتاب‌خوانی کودکان و نوجوانان و راهکارهایی که برای کتاب‌خوان کردن بچه‌ها وجود دارد، اظهار کرد: به‌واسطه شغلم، معلمی، سال‌ها با بچه‌ها در ارتباط بودم، محتوا و شکل کتاب‌های درسی به‌گونه‌ای بود که بچه‌ها با آن‌ها ارتباط برقرار نمی‌کردند. بین بچه‌ها و کتاب‌های درسی همدلی وجود نداشت و این موضوع مسئله‌ای بود که به کتاب‌ها برمی‌گشت نه بچه‌ها. هر سال کتاب‌های درسی جدید که می‌آمد، شاهد تغییر مدام کتاب‌ها و سانسور و ممیزی برخی از متن‌های آن‌ها بودیم. در واقع چیزی که مطلوب ارتباط کتاب درسی با بچه‌هاست، حذف می‌شود. او سپس با بیان اینکه عمده جایی که قرار است فضایی برای مطالعه بسازد، مدرسه است، گفت: نه مدرسه و نه جاهای دیگر کمک چندانی به مطالعه نمی‌کند؛ باتوجه‌به وضعیت معیشتی خانواده‌ها و گران‌شدن کتاب‌ها، خانواده‌ها نمی‌توانند، کتاب را در سسید کالای خود قرار بدهند و از این جهت ضربه است. کانون‌ها و کتابخانه‌های عمومی هم هستند؛ اما تا جایی که سرع دارم و دیدم‌ام و خودم هم عضو کتابخانه بودم، استقبال از آن‌ها نمی‌کنند. در همان دوره‌ای که در مدرسه مشغول به کار بودم، کتابخانه روبه‌روی مدرسه از من گله می‌کرد چرا به بچه‌ها کتاب معرفی می‌کنی! چنین فضایی است. دمشناس در توضیح بیشتر این موضوع، گفت: در مدرسه ادبیات فارسی درس می‌دادم و شاهد بودم بچه‌ها از کتاب درسی استقبال نمی‌کنند و گاه پیش می‌آمد برای بچه‌ها کتاب متناسب با سنشان به مدرسه ببرم و برایشان بخش‌هایی از کتاب را بخوانم و بچه‌ها استقبال می‌کردند و سراغ کتاب را می‌گرفتند. باتوجه‌به این‌که مدرسه‌ها در منطقه معمولی نبودند و نمی‌توانستم بگویم بروید کتاب را بخرید، می‌گفتم: از کتابخانه روبه‌رو تهیه کنید. یکی از برنامه‌های کتابخانه‌ها هم این است که کتاب مورد نیاز خود را بگویند و تهیه کنند. از آنجایی‌که کتابخانه‌ها خیلی دربره‌یبر تجهیزات می‌شوند و اگر تجهیز شوند در حوزه خاصی از کتاب‌ها تجهیز می‌شوند، گله می‌کردند چرا کتاب معرفی می‌کنی! البته ممکن است این عمومیت نداشته باشد و تجربه من این‌گونه بود. نویسنده «اتش زدان»، «بیو بیو بیو» و «هفت» درباره کتابخانه‌های مدارس و شناخت بچه‌ها از نویسنده‌های معاصر به‌ویژه ادبیات کودک و نوجوان گفت: نه نویسنده‌ها را نمی‌شناسند؛ زیرا در کتابخانه‌های مدارس فقط چند چهره هستند. کتابی که مطابق و مطلوب ذوق بچه‌ها باشد و تناسب سستی را لحاظ کرده باشد، نیود. ممکن است کتاب‌های علمی محض باشد و بتوانید چند نمونه پیدا کنید، اما در حوزه شعر و ادبیات داستانی و نمایشنامه مدارس ما فقیر هستند مگر این‌که مدارس خاصی باشند که اقدام ویژه‌ای در این زمینه کنند که محدود هستند. او ادامه داد: برای مساحبه مقدماتی استخدام در یک مدرسه غیرانتفاعی رفتم بودم و انتظارشان این بود که بگویم چطور تست کتکور یاد می‌دهم. اما گفتم با توجه علاقه و شناختی که از ادبیات دارم، می‌توانم بچه‌ها را به ادبیات علاقه‌مند کنم. ادبیات را به آن‌ها معرفی کنم تا درست و خوب بشناسند. آن‌ها هم خیلی راحت عذر من راخواستند. در واقع از نسوی نظام آموزشی به لحاظ مطالعه آزاد و مطالعه درسی فاصله‌گذاری حساب‌شده‌ای بین بچه‌ها و کتاب‌های ادبی و جنبه سرگرمی دارند، ایجاد شده است. این نویسنده خاطرنشان کرد: به‌صورت کلی وضعیت مدرسه‌ها و کتابخانه‌های عمومی و خانواده‌ها به‌گونه‌ای است که چشم‌اندازی را پیش روی ما نمی‌گذارد که بخواهیم طرح و ایده و پیشنهادی در زمینه کتاب‌خوانی و مطالعه بدهیم، مگر این‌که حرکت فردی و موردی و با اتفاقی پیش بیاید و کسی سمت کتاب برود. وضعیت چنین است. البته این موضوع وضعیت مطلق نیست اما می‌توان گفت عموماً این‌طور است. ابراهیم دمشناس در ادامه گفت: البته می‌توان فضاهایی را برای مطالعه و کتاب‌خوانی در مدارس ایجاد کرد؛ اما واقعیت این است به‌طور سنتی کتاب غیردرسی کتاب‌هایی ندارد. بارها به شکل‌های مختلف در این زمینه صحبت شده است، اگر شما در مدرسه کتاب غیردرسی بخرید به شما چپ نگاه می‌کنند و حمل بر این نمی‌شود که کار شما اضافه‌ای انجام می‌دهید؛ بلکه حمل بر این است که دارید از زیر کار درمی‌روید و شعر و رمان می‌خوانید.

اخبار کوتاه

بستر سازی و تسهیل از تباط دانشجویان هنر با بنیاد رودکی

آیین عقد تفاهم نامه همکاری بنیاد رودکی با دانشکده هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی در تالار وحدت برگزار شد. به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل بنیاد رودکی، این تفاهم‌نامه با هدف تعامل و همکاری طرفین در انجام پژوهش‌های بنیادین، راهبردی و کاربردی هنر و همچنین راهاندازی زیست بوم نوآوری و فناوری‌های نرم هنری و صنایع خلاق به امضای مدیر عامل بنیاد رودکی و رییس دانشکده هنر قرار رسید. اجرای مشترک تجربه دانشگاهی هنر در بنیاد رودکی با بهره‌مندی از ظرفیت‌های موجود از دیگر مفاد این تفاهم نامه است. مهدی سالم، مدیرعامل بنیاد رودکی در این آیین با اشاره به موضوع آرشو ملی هنر گفت: در اساس‌نامه بنیاد رودکی تکلیف مهمی در حوزه آرشو هنر داریم. مسئله‌ای که طی این سال‌ها بخشی از اقدامات آن انجام شده و بعد از این نیز ادامه دارد. یکی از مولفه‌های مهم در این زمینه اصالت سنجی هنری است که این تفاهم‌نامه می‌تواند در این راستا راهگشا باشد. وی افزود در حال حاضر نیز موضوع مستندسازی و تولید کتابچه‌های مکتوب اجراهای ارکسترهای بنیاد را در دستور کار داریم که به مرور به گنجینه آرشو ما افزوده می‌شود. وی ادامه داد: یکی از مزیت‌های جدی این تفاهم نامه در کمک به ورود ۳۰ هزار دانشجوی هنر به بدنه اصلی فرهنگ و هنر است. مدیرعامل بنیاد رودکی یادآور شد: این تفاهم‌نامه بسترسازی و کمک می‌کند تا دانشجویان ضمن تحصیل بتوانند ارتباط‌های خوبی با بنیاد داشته باشند. در ادامه مدیرعلیرضا دربابکی عضو هیأت علمی و مسئول راهاندازی دانشکده هنرهای اجرایی معاصر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی تصریح کرد: یکی از موارد مهم این تفاهم‌نامه طراحی و آفرینش یک زیست بوم فرهنگ و هنر است و با توجه به ظرفیت‌های تولیدی دانشگاهی در حوزه هنر تصمیم بر همکاری و تعامل با بنیاد فرهنگی رودکی گرفته شد. یکی از محورهای کلیدی همکاری، مشارکت بر تولید و اجرای نمایش‌های ایرانی، صحنه‌ای و محیطی است. همچنین برگزاری کارگاه‌های مختلف دانش نخبان هنری تخصصی نیز یکی از اتفاقات مهم بعد از این تفاهم‌نامه به‌شمار می‌رود.وی همچنین یادآور شد که بنیاد رودکی به واسطه زیرساخت‌هایش می‌تواند دبیرخانه ای در حوزه اصالت سنجی هنری تشکیل دهد. مدیررضا شریفزاده عضو هیأت علمی و رئیس دانشکده هنر دانشکده هنرهای اجرایی تهران نیز بر اهمیت باید این تفاهم و خصوصاً ضرورت موضوع اصالت سنجی هنری تأکید کرد. وی ابراز امیدواری کرد که این تفاهم‌نامه بتواند گام موثری در حضور دانشجویان در فعالیت‌های فرهنگی و هنری بردارد. لازم به ذکر است همکاری در راهاندازی طرح آمایش سرزمین هنرهای اسلامی- ایرانی، همکاری در تولید آثار فاخر هنری و فرآیند خلق اثر هنری با عنوان هنر متعهد، برگزاری جشنواره‌های مختلف هنر پژوهشی و دانش بنیان تخصصی، راهاندازی مرکز مطالعات تخصصی هنر همراه با چاپ و نشر انواع کتاب و نشریات تخصصی دانشگاهی حوزه مطالعات هنرهای اجرایی معاصر، راهاندازی دبیرخانه مرکزی دامنی تئاتر «کوچ رو» برای تولید نمایش‌های موضوعی در راستای توسعه هنرهای معاصر و هنرهای اجرایی، ترویج رویدادهای آیینی سنتی اسلامی ایرانی و راهاندازی دبیرخانه اصالت سنجی آثار هنری و فنون هنری از جمله محورهای این تفاهنامه به‌شمار می‌رود.

رونمایی از تیزر فیلم «پسر انسان»

تیزر فیلم «پسر انسان» به کارگردانی سپیده میرحسینی و سرمایه‌گذاری وحید دابلی‌رومنای است. به گزارش روابط عمومی پروژه، تیزر فیلم «پسر انسان» به کارگردانی سپیده میرحسینی و تهیه‌کنندگی مشترک فیلم دابلی و سپیده میرحسینی همزمان با اکران آن در سینماهای منتخب گروه هنر و تجربه ، رونمایی شد. فیلم «پسر انسان»، داستان زنی به نام آذر است که بعد از به دنیا آوردن دخترش با تغییر جنسیت می‌دهد و او را در نقش پدر، بزرگ می‌کند. حالا ۱۸ سال گذشته و… بهنام قاضی، لیلای زارع، مجید پتکی، پریا مردانیان وهادی کمان ، جلیله‌ای و دیوید سیمدهمدی سخنور، مصطفی مطوری، مجریان طرح و مدبران تولید، وحید دیوید و سپیده میرحسینی، طراح پوستر؛ طاهّا ذکّر، عکاس؛ پوریا نوری، روابط عمومی؛ زهرا نجفی.